‘Ја сам према мишљењу мога роба о Мени, и Ја сам с њим када Ме спомиње

Преноси се од Ебу Хурејре, нека је Аллах задовољан њиме, да је рекао: „Посланик, нека су на њега благослов и мир, рекао је: Аллах Узвишени каже: ‘Ја сам према мишљењу мога роба о Мени, и Ја сам с њим када Ме спомиње. Ако Ме спомене у себи, споменем га у Себи. Ако Ме спомене у друштву, споменем га у бољем друштву од његовог. Ако Ми се приближи за један педаљ, приближим му се за један аршин. Ако Ми се приближи за један аршин, приближим му се за један хват. Ако Ми приђе ходом, доћи ћу му трчећи.’“

[متفق عليه] [صحيح]

Посланик, нека су на њега благослов и мир, пренео је да Узвишени Аллах каже: „Ја сам према мишљењу мога роба о Мени, па ћу Свога роба третирати у складу са његовим мишљењем о Мени, било то у нади у Моју милост или очекивању опроста. Учинићу му оно што од Мене очекује, било добро или нешто друго. Ја сам с њим са Мојом милошћу, успехом, упутом, заштитом и подршком ако Ме се сети.“ Ако Ме се сети у самоћи, помињући Ме у тишини слављењем и уздизањем, и Ја ћу њега поменути у Себи. Ако Ме се сети у друштву, поменућу га у друштву које је бројније и узвишеније од његовог. Ко се Аллаху приближи за један педаљ, Аллах се њему приближи за лакат. А ако му се приближи за лакат, Аллах му се приближи за хват. А ако роб дође Аллаху ходајући, Аллах му приђе трчећи. Када се роб приближи свом Господару кроз послушност и окрене Му се, Узвишени Господар га још више приближи Себи, награђујући га сразмерно његовом делу. Што је човекова оданост и покорност потпунија, то је ближи Узвишеном Аллаху, јер су Аллахова награда и дар већи од човековог труда и рада. Суштина је да Аллахова награда надмашује човеков труд, како по квалитету, тако и по количини. Верник треба да има лепо мишљење о Аллаху, да ради, жури када је добро у питању и повећава своја дела, све док не сусретне Аллаха.

http://sunnah.global/hadeeth/sr/show/3636